

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 października 2022r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Karol Troć
Protokolant:	st. sekr. sądowy Paulina Jarczak

przy udziale Prokuratora Leszka Wójcika

po rozpoznaniu w dniu 25 października 2022 r.

sprawy **K. O.**

oskarżonego z art. 53 pkt.4 ustawy z dn. 13.10.1995r. Prawo Łowieckie w zw. z art. 278§1 kk w zw. z art. 11§2 kk i in.

na skutek apelacji, wniesionych przez oskarżyciela publicznego i obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Garwolinie

z dnia 6 kwietnia 2022 r. sygn. akt II K 456/21

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób że:

1. przypisane oskarżonemu w pkt 1 wyroku czyny kwalifikuje z art. 53 pkt 6 ustawy z dnia 13.10.1995r. Prawo Łowieckie w zb. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, przyjmując te przepisy za podstawę skazania go za każdy z tych czynów, zaś za podstawę wymiaru kary przyjmuje art. 278 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk w zw. z art. 37a kk w zw. z art. 4 § 1 kk oraz art. 33 § 1 i 3 kk;

2. przypisane oskarżonemu w pkt 3 wyroku czyny, ustalając, że dotyczy on czynów z pkt III – XVII, kwalifikuje z art. 53 pkt 4 ustawy z dnia 13.10.1995r. Prawo Łowieckie, przyjmując te przepisy za podstawę skazania go za każdy z tych czynów, zaś za podstawę wymiaru kary przyjmuje art. 53 ustawy z dnia 13.10.1995r. Prawo Łowieckie w zw. z art. 91 § 1 kk w zw. z art. 37a kk w zw. z art. 4 § 1 kk oraz art. 33 § 1 i 3 kk;

3. kwotę stawki dziennej kar grzywien orzeczonych w pkt 1 i 3 oraz łącznej kary grzywny z pkt 4 wyroku podwyższa do 40 (czterdziestu) złotych;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 800 złotych opłaty za obie instancje oraz 20 złotych wydatków postępowania odwoławczego.

UZASADNIENIE	
---------------------	--

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 422/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

wyrok Sądu Rejonowego w Garwolinie z dnia 6 kwietnia 2022 r. w sprawie II K 456/21

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	

#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
---		-----	-----	-----	-----
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1.	<p>zarzut _____ obrazy _____ przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia tj.: art 410 k.p.k. i art 4 k.p.k. poprzez pominięcie istotnych okoliczności mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy wynikających z wyjaśnień oskarżonego K. O. oraz zeznań świadka S. K. - będącego wspólnie z wspólnie z oskarżonym współnikiem "K. S. K., K. O." spółka jawna, (takich jak okoliczność posiadania przez K. O. (jako jedyne ze współników) imiennej licencji na przewóz międzynarodowy, która niezbędna</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>

jest do prowadzenia i wykonywania działalności gospodarczej i utraty jej w przypadku wydania wobec niego wyroku skazującego, a co za tym idzie koniecznością zamknięcia prowadzonej działalności i utratą jedyne go źródła zarobkowania), które to dowody uznane zostały przez Sąd za wiarygodne, a zatem powinny stanowić podstawę dokonanych w sprawie ustaleń faktycznych

czego następstwem był

błąd w ustaleniach faktycznych mający wpływ na treść orzeczenia polegający na błędnym i bezpodstawnym przyjęciu, że w sprawie nie zaistniały przesłanki do warunkowego umorzenia postępowania, podczas gdy występujące w sprawie okoliczności przedmiotowo-podmiotowe, takie jak: - fakt, iż oskarżony (poza dysponowaniem pisemnym upoważnieniem do wykonania polowania indywidualnego) spełniał wszelkie prawem wymagane wymogi do polowania i odstrzału zwierzyny;

- w okresie dokonywania przez oskarżonego polowań organy publiczne podejmowały szerokie działania w celu zachęcenia myśliwych do odstrzału dzików (np. zwrot kosztów polowań), z uwagi na rozprzestrzeniającą się chorobę ASF;

- przyznał się po popełnieniu zarzucanych mu czynów, złożył obszerne wyjaśnienia oraz wyraził skruchę;

- zrzekł się ryczałtu przysługującego mu z tytułu dokonanego odstrzału sanitarnego dzika, w związku z czym kwota ta pozostała w dyspozycji Koła (...);

- oskarżony posiada status osoby niekaranej, a niniejsza sprawa jest jego pierwszą stycznością z wymiarem sprawiedliwości;

- przez cały okres parania się myślistwem (poza okresem objętym niniejszym postępowaniem) K. O. nie miał żadnych problemów z prawem czy też z naruszaniem etyki łowieckiej;

- w odniesieniu do oskarżonego niewątpliwie zachodzi pozytywna prognoza kryminologiczna (posiada ustabilizowaną sytuację rodzinną od wielu lat prowadzi działalność gospodarczą cieszy się pozytywną opinią posiada dobre warunki materialne, mieszkaniowe, rodzinne i środowiskowe);

- brak jest jakichkolwiek okoliczności, które mogłyby stanowić podstawę do przyjęcia, że oskarżony nie będzie przestrzegał porządku prawnego;

- okoliczność wydania wobec oskarżonego wyroku skazującego skutkować będzie utratą posiadanej przez niego imiennej licencji na międzynarodowy zarobkowy przewóz drogowy rzeczy, która niezbędna jest do wykonywania przez niego działalności gospodarczej z której utrzymuje siebie i rodzinę;

przemawiają za uznaniem, że wina i społeczna szkodliwość czynów zarzucanych oskarżonemu nie są znaczne, okoliczności ich popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa K. O., jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że mimo umorzenia postępowania karnego będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności

	nie popełni przestępstwa (zarzuty z apelacji obrońcy oskarżonego).	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>- na wstępie warto przypomnieć, że dla skuteczności zarzutu określonego w art. 438 pkt 2 kpk konieczne jest zarówno wykazanie w sposób przekonujący w czym konkretnie przejawia się naruszenie przepisów postępowania oraz, że owa obraza mogła, czyli w przekonaniu skarżącego miała, wpływ na treść wyroku (wyrok SA w Warszawie z 25.05.2022 r., II AKa 73/21, LEX nr 3399084).</p> <p>- przechodząc do meritum, kontrola instancyjna zaskarżonego wyroku nie wykazała, ażeby Sąd Rejonowy dopuścił się naruszenia normy, zawartej w art. 410 kpk. Jak ujawnia pisemne uzasadnienie Sąd ten budował podstawę dowodową zaskarżonego wyroku m.in. w oparciu o wyjaśnienia K. O. i zeznania świadka S. K.. Jednocześnie Sąd I instancji dobitnie wskazał w jakiej części wyjaśnienia oskarżonego uznał za wiarygodne, a w jakiej na przymiot wiarygodności nie zasługiwały, zaś co do depozycji świadka S. K. skonkretyzował, iż uznał je za wiarygodne w całości. W związku z powyższym zarzut obrońcy już z tego powodu nie zasługiwał na uwzględnienie. Skarżący upatrywał skuteczności podniesionego zarzutu w podniesieniu tezy, iż Sąd Rejonowy pominął przy dokonywaniu ustaleń faktycznych istotne okoliczności mające</p>		

znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

Jako przykład takowych wskazał utratę imiennej licencji przez oskarżonego w przypadku wydania wobec niego wyroku skazującego wraz ze wszystkimi skutkami następczymi. Z takim rozumowaniem nie sposób się jednak zgodzić z dwóch względów. Po pierwsze Sąd Rejonowy, jeżeli uważnie się przeanalizuje treść pisemnych motywów uznał za wiarygodne w tej części wyjaśnienia oskarżonego, a także zeznania świadka S. K., a więc okoliczność tę również brał pod uwagę przy konstruowaniu ustaleń faktycznych. Po drugie okoliczność ta nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Jest to bowiem naturalne następstwo popełnienia przez oskarżonego czynów zabronionych. Będąc myśliwym od 2014 r. miał pełną świadomość, jakie skutki mogą za sobą nieść jego niewłaściwe zachowania. Potwierdzają to stwierdzenie jego wyjaśnienia. Pomimo to dopuścił się przypisanych mu przestępstw. Na okoliczność tę ewentualnie skarżący mógłby się powoływać w ramach zarzutu rażącej niewspółmierności kary, nie zaś obrazy art. 410 kpk.

- na marginesie sformułowanie zarzutu jest samo w sobie błędne, bowiem gdy sąd ujawnił wszystkie dowody, a także poddał je ocenie, ale z określonego dowodu pominął fakt bądź fakty, który/które w sprawie ma/mają znaczenie, to skarżący wówczas powinien postawić zarzut błędu w ustaleniach faktycznych, a nie obrazy art. 410 kpk.

- aby zasadnie, tym samym skutecznie podnieść zarzut obrazy art. 4 k.p.k. nie wystarczy ogólne stwierdzenie o jego

naruszeniu, które oparte jest na wyłącznie subiektywnym odczuciu strony. O braku obiektywizmu Sądu można natomiast mówić wtedy, gdy zostały naruszone określone przepisy zawierające normy nakazujące lub zakazujące działań na niekorzyść określonej strony postępowania lub gdy w sposób wyraźny i udokumentowany Sąd faworyzuje jedną ze stron. Brak precyzyjnego odwołania się do sytuacji procesowej, w której doszło do przekroczenia tych przepisów czyni zarzut oparty na tychże przepisach bezzasadnym (wyrok SA w Warszawie z 18.10.2018 r., II AKa 402/17, LEX nr 2581120).

- z racji tego, iż ustalenia faktyczne wynikają z dowodów, podniesiony przez skarżącego zarzut błędu w ustaleniach faktycznych także, zdaniem Sądu Okręgowego, jest nieuzasadniony.

- w ocenie Sądu Okręgowego, czyny oskarżonego K. O. nie spełniały przesłanek warunkujących zastosowanie warunkowego umorzenia postępowania. Zgodnie z art. 66 § 1 kk sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy niekaranego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa. Przekładając ten przepis na realia tej sprawy, Sąd Rejonowy słusznie uznał, iż brak jest podstaw do zastosowania dobrodziejstwa tej instytucji w skonkretyzowanej

<p>sytuacji podsądne. Należy zważyć na wysoki stopień winy i społecznej szkodliwości czynów oskarżonego oraz ich ilość. Sąd Rejonowy dostrzegł również okoliczności przemawiające za takowym rozstrzygnięciem, jak choćby przyznanie się oskarżonego do popełnienia zarzucanych mu czynów czy też, że zrzekł się ryczałtu przysługującego mu z tytułu dokonanego odstrzału sanitarnego dzika, w związku z czym kwota ta pozostała w dyspozycji Koła (...), jednakże warunkowe umorzenie postępowania można zastosować po koniunkcyjnym, łącznym wystąpieniu przesłanek określonych w art. 66 kk (wyrok SN z 20.05.1998 r., II KKN 65/98, Prok.i Pr.-wk 1998, nr 10, poz. 1.). W stosunku do osoby oskarżonego łącznie takowe przesłanki nie wystąpiły, a zatem nie było podstaw ażeby warunkowo umorzyć wobec niego postępowanie karne.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>o zmianę zaskarżonego wyroku i warunkowe umorzenie postępowania prowadzonego przeciwko K. O. na okres próby 1 roku, a także (w zakresie punktu 2 orzeczenia) przyjęcie art 67 § 3 k.k. jako podstawy orzeczonego obowiązku naprawienia szkody, w miejsce art 46 § 1 k.k. (wniosek z apelacji obrońcy oskarżonego)</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Niezasadność podniesionego zarzutu warunkowała</p>		

niewwzględnienie wniosku z jakim wystąpił obrońca. Sąd orzeka w granicach podniesionych zarzutów, a poza zarzutami tylko w przypadkach wskazanych w ustawie. Sąd może nie zmieniając ustaleń faktycznych, niezależnie od zarzutów, poprawić błędną kwalifikację prawną czynu, ale nie błędy w podstawach prawnych poszczególnych rozstrzygnięć. Taki błąd w świetle art. 438 pkt 1a kpk nie podlega zresztą konwalidacji, jeżeli mimo niego wyrok odpowiada prawu. W sprawie orzeczono obligatoryjnie o obowiązku naprawienia szkody, wobec czego zawarto w nim niezbędny składnik i wyrok, niezależnie od wskazanej podstawy prawnej w tym zakresie odpowiada prawu.

Lp.	Zarzut	
2.	<p><u>zarzut</u> _____ <u>obraży</u> _____ <u>przepisów</u> <u>postępowania</u>, która miała wpływ <u>na treść wyroku</u>, a to art. 413 § 2 pkt 1 k.p.k. poprzez przyjęcie w pkt 3 wyroku, iż oskarżony K. O. dopuścił się czynów zarzuconych mu w pkt III i XVII w konsekwencji przy tak zredagowanym wyroku zostały pominięte czyny zanucone w akcie oskarżenia z pkt od IV do XVI (zarzut z apelacji prokuratora)</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
- zarzut okazał się zasadny. Pisemne uzasadnienie zaskarżonego wyroku potwierdza, iż w zamyśle Sądu meriti było skazanie oskarżonego za czyny z pkt III-XVII aktu oskarżenia.		

<p>Treść wyroku literalnie była jednakże odmienna, gdyż Sąd Rejonowy w pkt 3 zaskarżonego wyroku uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów z pkt III i XVII aktu oskarżenia, mimo iż uprzedzając o możliwej kwalifikacji prawnej wskazywał na czyny III-XVI. Wobec powyższego konieczna okazała się zmiana tegoż wyroku zgodnie z wnioskiem prokuratora.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>o zmianę zaskarżonego wyroku w zakresie:</p> <ul style="list-style-type: none"> - pkt 1 wyroku poprzez orzeczenie kary grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych po 40 zł, - pkt 3 wyroku poprzez przyjęcie, że oskarżonego K. O. uznaje za winnego popełnienia czynów zarzuczonych mu w pkt. od III do XVII aktu oskarżenia i orzeczenie za te czyny kary grzywny w wymiarze 250 stawek dziennych po 40 złotych każda stawka dzienna, - pkt 4 wyroku poprzez orzeczenie kary łącznej grzywny w wymiarze 350 stawek dziennych po 40 zł, - orzeczenie za czyn z pkt 3 wyroku środka karnego w postaci podania wyroku do publicznej wiadomości - uwzględnienie w treści wyroku zastosowania art. 4 § 1 kk i dokonanie poza zarzutami w myśl art. 455 kpk korekty omyłki w zakresie kwalifikacji prawnej poszczególnych czynów (wniosek z apelacji prokuratora) 	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwiążle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		

<p>- wniosek prokuratora zasługiwał na uwzględnienie w części dot. zmiany zaskarżonego wyroku w zakresie przypisanych oskarżonemu w pkt 3 wyroku czynów, a mianowicie, iż dotyczy on czynów z pkt III-XVII, a także stawki dziennej jednostkowych kar grzywien oraz łącznej kary grzywny w wysokości po 40 zł - z uwagi na sytuację majątkową oskarżonego, deklarującego posiadanie majątku i prowadzenie własnej działalności gospodarczej z dochodem, którego wysokość przeczy tezie, iż przy ustawowej wysokości stawki dziennej w kwocie od 10 zł do 2000 zł, sytuacja finansowa oskarżonego pozwala mu na dzienne przeznaczenie na spłatę grzywny wyłącznie 20 zł. W pozostałym zakresie nie zasługiwał na uwzględnienie, dlatego też w tej części utrzymano zaskarżony wyrok w mocy.</p>		
Lp.	Zarzut	
3.	<p><u>zarzut rażącej niewspółmierności kary</u> w stosunku do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu skutkującej orzeczeniem wobec K. O. jednostkowych kar grzywny za przypisane przestępstwa w pkt 1 i 3 kształtujących się w dolnych granicach ustawowego zagrożenia i w konsekwencji wymierzenie rażąco łagodnej łącznej kary grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych po 20 zł każda stawka dzienna (zarzut z apelacji prokuratora)</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		

<p>- W zakresie wymiaru stawek dziennych Sąd Okręgowy nie dostrzegł, ażeby był on rażąco łagodny. Należy zauważyć, że oskarżony nie był wcześniej karany, przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, a wielość czynów wynika z powtarzalności w zasadzie tożsamego działania. Nie było zatem powodu, aby kary grzywny kształtować w wyższym wymiarze.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>o zmianę zaskarżonego wyroku w zakresie:</p> <p>- pkt 1 wyroku poprzez orzeczenie wobec oskarżonego K. O. kary grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych po 40 złotych każda stawka dzienna.</p> <p>- pkt 3 wyroku poprzez przyjęcie, że oskarżonego K. O. uznaje za winnego popełnienia czynów zarzucanych mu w pkt. od III do XVII aktu oskarżenia i orzeczenie za te czyny kary grzywny w wymiarze 250 stawek dziennych po 40 złotych każda stawka dzienna.</p> <p>- pkt 4 wyroku poprzez orzeczenie wobec oskarżonego K. O. kary łącznej grzywny w wymiarze 350 stawek dziennych po 40 złotych każda stawka dzienna.</p> <p>- orzeczenie za czyn z pkt 3 wyroku środka karnego w postaci podania wyroku do publicznej wiadomości</p> <p>- uwzględnienie w treści wyroku zastosowania art. 4 § 1 kk i dokonanie poza zarzutami w myśl art. 455 kpk korekty omyłki w zakresie kwalifikacji prawnej</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

poszczególnych czynów (wniosek z apelacji prokuratora)		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
wniosek prokuratora zasługiwał na uwzględnienie w części dot. zmiany zaskarżonego wyroku stawki dziennej jednostkowych kar grzywien oraz łącznej kary grzywny w wysokości po 40 zł wyroku. W pozostałym zakresie nie zasługiwał na uwzględnienie, dlatego też w tej części utrzymano zaskarżony wyrok w mocy.		
Lp.	Zarzut	
4.	<p><u>zarzut rażącej niewspółmierności kary</u></p> <p>1. kara nie uwzględnia występujących w sprawie następujących okoliczności łagodzących: sposobu życia oskarżonego przed popełnieniem przestępstwa, zachowania K. O. po dokonaniu czynów, wyrażenia skruchy, posiadania nieposzlakowanej opinii oraz ustabilizowanej sytuacji życiowej i zawodowej, okoliczności, iż oskarżony (poza dysponowaniem pisemnym upoważnieniem do wykonania polowania indywidualnego) spełniał wszelkie prawem wymagane wymogi do polowania i odstrzału zwierzyny, okoliczności, iż w okresie dokonywania przez oskarżonego polowań organy publiczne podejmowały szerokie działania w celu zachęcenia myśliwych do odstrzału dzików z uwagi na rozprzestrzeniającą się chorobę ASF, brak negatywnych</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>następstw popełnionych czynów, istnienia pozytywnej prognozy kryminologicznej, braku okoliczności, które mogłyby stanowić podstawę do przyjęcia, że oskarżony nie będzie przestrzegał porządku prawnego, faktu, że skazanie oskarżonego skutkować będzie utratą posiadanej przez niego imiennej licencji na przewóz międzynarodowy, która niezbędna jest do wykonywania przez niego działalności gospodarczej z której utrzymuje siebie i rodzinę, których uwzględnienie winno skutkować zastosowaniem przez Sąd dobrodziejstwa w postaci warunkowego umorzenia postępowania.</p> <p>2. przy której wymiarze Sąd Rejonowy w Garwolinie dostrzegł wprawdzie występujące w sprawie okoliczności łagodzące odpowiedzialność karną takie jak przyznanie się oskarżonego do popełniania zarzuconych mu czynów oraz rezygnacja na rzecz Koła (...) z kwoty ryczałtu, którą mógł uzyskać za upolowanego dzika, ale powyższych okoliczności nie uwzględnił w należyty sposób i nie nadał im właściwego znaczenia, co w konsekwencji doprowadziło do orzeczenia rażąco surowej kary, która nie spełnia dyrektyw wymiaru kary określonych w art 53 k.k. (zarzut z apelacji obrońcy oskarżonego)</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>- odnosząc się do zasadności zarzutu należy na wstępie stwierdzić, iż analiza treści uzasadnienia zaskarżonego wyroku prowadzi do wniosku, że Sąd Rejonowy, przy</p>		

wymiarze kary, nie odwołał się do wszystkich okoliczności zawartych w zarzucie skarżącego. Niemniej jednak, w ocenie Sądu Okręgowego, okolicznościom wskazanym przez apelującego, nie należy nadawać zbytnej wagi, w sytuacji kiedy Sąd Rejonowy zastosował wobec oskarżonego instytucję z art. 37a kk i wziął pod uwagę przy ustalaniu wymiaru kary K. O. przyznanie się do popełnienia zarzuconych mu czynów, jak też to, że zrzekł się ryczałtu przysługującego mu z tytułu dokonanego odstrzału sanitarnego dzika, w związku z czym kwota ta pozostała w dyspozycji Koła (...), co znajduje odpowiednie odzwierciedlenie w rozstrzygnięciu tegoż sądu i jego pisemnym uzasadnieniu. Należy zauważyć, że wymierzone grzywny oscylują bliżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia, aniżeli górnej. Podnoszone zaś przez obrońcę okoliczności nie wpływają na treść orzeczenia jakie zapadło względem oskarżonego, albowiem nie wykazują zasadności warunkowego umorzenia postępowania.

- w ocenie Sądu Okręgowego, wbrew odmiennym wywodom apelującego, orzeczona względem oskarżonego kara w żadnym razie nie nosi cech rażącej niewspółmierności, a tylko takiego rodzaju niewspółmierność mogłaby powodować wydanie orzeczenia reformatoryjnego.

Niewspółmierność rażąca to znaczna, zasadnicza, „bijąca w oczy” różnica między karą wymierzoną a karą sprawiedliwą. Zarzut rażącej niewspółmierności kary jako zarzut z kategorii ocen można zasadnie podnosić tylko wówczas, gdy kara jakkolwiek mieści się w granicach ustawowego zagrożenia, nie uwzględnia w sposób właściwy

zarówno okoliczności popełnienia przestępstwa, jak i osobowości sprawcy (wyrok SN z 16.11.2021 r., II DOW 15/21, LEX nr 3261440).	
Wniosek	
o zmianę zaskarżonego wyroku i warunkowe umorzenie postępowania prowadzonego przeciwko K. O. na okres próby 1 roku, a także (w zakresie punktu 2 orzeczenia) przyjęcie art 67 § 3 k.k. jako podstawy orzeczonego obowiązku naprawienia szkody, w miejsce art 46 § 1 k.k. (wniosek z apelacji obrońcy oskarżonego)	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
wobec niezasadności podniesionego zarzutu wniosek apelacyjny nie zasługiwał na uwzględnienie.	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	Sąd Okręgowy nie zmieniając ustaleń faktycznych, poprawił z urzędu błędną kwalifikację prawną, niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów i przypisane oskarżonemu w pkt 1 wyroku czyny zakwalifikował z art. 53 pkt 6 ustawy z dnia 13.10.1995r. Prawo Łowieckie w zb. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, przyjmując te przepisy za podstawę skazania go za każdy z tych czynów, zaś za podstawę wymiaru kary przyjął art. 278 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk w zw. z art. 37a kk w zw. z art. 4 § 1 kk oraz art. 33 § 1 i 3 kk, zaś za przypisane oskarżonemu w pkt 3 wyroku czyny, ustalając, że dotyczy on czynów z pkt III – XVII, zakwalifikował z art. 53 pkt 4 ustawy z dnia 13.10.1995r. Prawo Łowieckie, przyjmując te przepisy za podstawę skazania go za każdy z tych czynów, zaś za podstawę

	wymiaru kary przyjął art. 53 ustawy z dnia 13.10.1995r. Prawo Łowieckie w zw. z art. 91 § 1 kk w zw. z art. 37a kk w zw. z art. 4 § 1 kk oraz art. 33 § 1 i 3 kk.
Związłe o powodach uwzględnienia okoliczności	
Sąd dokonał powyższej zmiany z uwagi na to, że w zarzutach aktu oskarżenia, a także w wyroku, kwalifikacja prawna czynów, czego nikt w toku całego procesu nie zauważył, została przyjęta zamiennie – czyny, które faktycznie wyczerpywały znamiona określone w art. 53 pkt 4 prawa łowieckiego, zostały zakwalifikowane z art. 53 pkt 6, zaś czyny wyczerpujące znamiona określone w art. 53 pkt 6 prawa łowieckiego – z art. 53 pkt 4. Ponadto wszystkie czyny oskarżonego zostały popełnione przed 24 czerwca 2020 r., tj. datą zmiany treści art. 37a kk, która wymaga przy zastosowaniu tego przepisu orzeczenia środka karnego, kompensacyjnego lub przepadku. Wprawdzie Prokurator cofnął dotyczący tego zarzut apelacji, ale konsekwentnie należało kwalifikację prawną uzupełnić o art. 4 § 1 kk, który pozwala zastosować w wyroku przepisy, obowiązujące uprzednio niż w dacie wyrokowania.	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
wyrok Sądu Rejonowego w Garwolinie z dnia 6 kwietnia 2022 r. w sprawie II K 456/21 co do winy, rozstrzygnięcie o rodzaju kar zasadniczych, obowiązku naprawienia szkody, rozstrzygnięcia w zakresie wymiaru kar grzywny	
Związłe o powodach utrzymania w mocy	
zarzuty obu apelacji, zarówno prokuratora, jak i obrońcy oskarżonego okazały się w wym. zakresie bezzasadne, zaś Sąd Okręgowy nie dostrzegł, ażeby w tym zakresie w sprawie zachodziły	

podstawy do zmiany na podstawie okoliczności podlegających uwzględnieniu z urzędu	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
<p>zaskarżony wyrok zmieniono w ten sposób że:</p> <p>1. przypisane oskarżonemu w pkt 1 wyroku czyny zakwalifikowano z art. 53 pkt 6 ustawy z dnia 13.10.1995r. Prawo Łowieckie w zb. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, przyjmując te przepisy za podstawę skazania go za każdy z tych czynów, zaś za podstawę wymiaru kary przyjęto art. 278 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk w zw. z art. 37a kk w zw. z art. 4 § 1 kk oraz art. 33 § 1 i 3 kk;</p> <p>2. przypisane oskarżonemu w pkt 3 wyroku czyny, ustalając, że dotyczy on czynów z pkt III – XVII, zakwalifikowano z art. 53 pkt 4 ustawy z dnia 13.10.1995r. Prawo Łowieckie, przyjmując te przepisy za podstawę skazania go za każdy z tych czynów, zaś za podstawę wymiaru kary przyjęto art. 53 ustawy z dnia 13.10.1995r. Prawo Łowieckie w zw. z art. 91 § 1 kk w zw. z art. 37a kk w zw. z art. 4 § 1 kk oraz art. 33 § 1 i 3 kk;</p> <p>3. kwotę stawki dziennej kar grzywien orzeczonych w pkt 1 i 3 oraz łącznej kary grzywiny z pkt 4 wyroku podwyższono do 40 (czterdziestu) złotych.</p>	
Zwięźle o powodach zmiany	
częściowa zasadność apelacji prokuratora implikowała dokonanie zmian zaskarżonego wyroku w zakresie zastosowania art. 4 § 1 kk i zmiany wysokości stawek dziennych kar grzywien. Pozostałe zmiany dokonano z urzędu.	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia	

1.1.	-----	# art. 439 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylecia		
-----	-----	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylecia		
-----	-----	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	
4.1.	-----	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylecia		
-----	-----	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
-----	-----	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	

-----	-----	-----
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
III.	<p>- apelacja obrońcy oskarżonego okazała się całkowicie bezzasadna, zatem zgodnie z art. 636 § 1 kpk oskarżony ponosi koszty sądowe postępowania odwoławczego w całości. Warto podkreślić, że z przepisu art. 636 kpk wynika zasada obciążenia osób skazanych kosztami sądowymi, zaś odstępstwo od niej winno mieć wyjątkowy charakter, uwarunkowany istnieniem przesłanek z art. 624 § 1 kpk (wyrok SA we Wrocławiu z 18.06.2019 r., II AKa 92/19, LEX nr 2718331). W stosunku do osoby oskarżonego takich przesłanek Sąd Okręgowy nie dostrzegł.</p> <p>- z tych względów na podstawie art. 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t.j. Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) oraz § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 663) zasądzono od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 820 zł (opłata w kwocie 800 zł i kwota 20 zł za ryczałt za doręczenie wezwań i innych pism w postępowaniu odwoławczym).</p>

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	prokurator	

Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	cały wyrok	
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	

#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

1.3. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	2
Podmiot wnoszący apelację	obrońca
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia	cały wyrok albo

ustalenie, którego dotyczy apelacja			
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli		

	mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana